

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/701/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204996
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7713204996.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcu CD Consulting s. r. o., Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, Česká republika, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej I. Q., P., Y. XXX/X, o zaplatenie 1 205,01 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 10C/183/2013-75 z 18.8.2015 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, z r u š u j e rozsudok v uvedenej časti a konanie z a s t a v u j e.

V ostatnej časti p o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho sa žalobca návrhom, doručeným mu 28.3.2013, domáhal proti žalovanej, ako navrhol postupovať v konaní, čím návrh odôvodnil a, že po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav: Z predložených listinných dôkazov, zo zmenky z 18.11.2010 na čl.4, z úverovej zmluvy č.901700826, ktorú si zabezpečil zo spisu Okresného súdu (ďalej len (OS) Michalovce 5Er/434/2012, z uznesenia 5Er/434/2012 zo 7.8.2012, ako aj z ostatného spisového materiálu zistil, že 18.11.2010 uzavrel právny predchodca žalobcu - POHOTOVOSTĚ s.r.o. so žalovanou úverovú zmluvu č.901700820, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej 500 €. Úver mala zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 82 €, pričom sa zaviazala zaplatiť aj poplatok 484 €. V ten istý deň bola vystavená aj zmenka pod č.901700820 na 1 205,01 € a na zmenkový úrok 0,25 % denne od 7.5.2011. Zmenka s týmto č. a obsahom je pripojená aj k návrhu žalobcu v tomto konaní, aj v konaní 5Er/434/2012 OS Michalovce. Z uznesenia 5Er/434/2012 zo 7.8.2012 zistil, že OS Michalovce žiadať o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu (ďalej len titul), ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave SR: 06968/11 z 3.8.2011 na vymoženie 1 205,01 € spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne zo sumy 1 205,01 € od 8.6.2011 do zaplatenia, ako aj trov rozhodcovského konania 320,04 €, zamietol z dôvodu konštatovania, že v predmetnom konaní oprávnená vyplnila zmenku vo výške celého poskytnutého úveru, pričom konala v rozpore so zák., keďže zák. o spotrebiteľských úveroch zakazuje splnenie dlhu zmenkou, s výnimkou, ak dlžná suma nedosahuje 30 % istiny z poskytnutého úveru v čase jej vyplnenia. Po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil takto: Citoval znenie § 11 ods.1, § 14 ods.1, § 17, § 75, § 76 ods.1 zák.č.191/50 Zb., § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 39 O. z. V konaní nebolo sporné, že žalobca si uplatnil proti žalovanej právo zo zmenky. Žalobca navrhol postup súdu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č.861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s

nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie). Žiadal, aby bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania v súlade s čl.7 ods.1 Nariadenia. V súlade s Čl.5 ods.1 Nariadenia považoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávania aj napriek nesúhlasu žalobcu, pretože z predloženej zmenky bolo zrejme, že pôvodným veriteľom bola POHOTOVOŠŤ, s.r.o., o ktorej je všeobecne známe, že poskytuje spotrebiteľské úvery. Bolo tak potrebné objasniť, či zmenkou bol zabezpečený spotrebiteľský úver a ak áno, či zmenka bola vystavená v súlade so zák. Keďže žalobca zmluvu, z ktorej je zabezpečený záväzok zmenkou mu nepredložil, zo svojej činnosti zistil, že sa na OS Michalovce vedie konanie 5Er/434/2012 a že podkladom pre vydanie titulu bola zmenka, ktorá je uplatnená aj v konaní 10C/183/2013. Exekučný spis obsahuje aj úverovú zmluvu, z ktorej je preukázané, že zmenka kryla spotrebiteľský úver poskytnutý POHOTOVOŠŤ-ou, s.r.o. Preto napriek výhradám žalobcu musel posúdiť, či zmenka bola vydaná v súlade s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z. Ide teda o skúmanie platnosti právneho úkonu ex offa a nie sú k tomu potrebné žiadne námietky povinnej strany, ako sa toho dožadoval žalobca. § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., účinný k dátumu uzavretia úverovej zmluvy a vystavenia zmenky, jednoznačne zakazoval plnenie dlhu zmenkou alebo šekom. Výnimku tvorila zabezpečovacia zmenka. V takom prípade nemohla zmenková suma byť vyššia ako aktuálny stav dlhu na úverovej istine a prísl. (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak bola zmenka vyplnená v rozpore s týmito podmienkami, veriteľ ju nemohol od dlžníka prijať a ak ju prijal, na požiadanie dlžníka ju musel vrátiť. Z úverovej zmluvy a predloženej zmenky je preukázané, že zmenka bola vyplnená v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., pretože úver bol poskytnutý vo výške 500 €, zvýšený o príslušný poplatok 484 €, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi. Zmenka bola vystavená zjavne nad limit prípustný zák., preto je neplatná. Podľa zák. žalobca takúto zmenku nesmel ani prijať a ak ju prijal porušil zák. Ak zák. zakazuje prijať zmenku vyplnenú v rozpore s § 4 ods.6 zák.č.258/01 Z. z., nemôže si veriteľ z takejto zmenky uplatňovať ani právo na súde, navyše ak bolo zistené, že rozhodcovská zmluva nebola platne uzavretá. Vo všeobecnosti súhlasil so stanoviskom žalobcu, že zmenkové právo je vo svojej podstate konštruované tak, že povinnosť zaplatiť zmenkovú sumu je právne nezávislá od záväzkového vzťahu a že nárok z platnej zmenky by mal byť záväzkom nesporným. Neplatí to však vo všetkých prípadoch, pretože ak niektoré právne predpisy limitujú alebo zakazujú použitie zmenky, musia sa rešpektovať a pri posudzovaní nárokov zo zmenky sa musí na ne prihliadať. Ak zmenku obmedzujú alebo zakazujú iné predpisy, nie je možné posudzovať platnosť zmenky len podľa ust. zák.č.191/50 Zb. Ide preto o skúmanie platnosti právneho úkonu podľa § 39 O. z. Platnosť právneho úkonu podľa § 39 O. z. skúma z úradnej povinnosti a nie sú k tomu potrebné žiadne úkony alebo námietky účastníka konania, ako sa dožadoval žalobca. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že zmenka, z ktorej si žalobca uplatnil právo ako indosatár je zmenkou neplatnou, preto návrh žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. Žalovanej ako úspešnej účastníčke v konaní patrili trovy konania, avšak trovy konania nepožadovala, preto jej ich nepriznal.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v celosti v zákonnej lehote toto o d v o l a n i e z dôvodu, že a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods. 2 písm. b) O. s. p.]; b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom [§ 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.]; c) rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.]. K dôvodom odvolania bližšie uviedol: 1. Tvrdí, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj napadnutým rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie (ďalej len EÚ), konkrétne k porušeniu čl.4,5 a 7 Nariadenia. Nariadenie má všeobecnú pôsobnosť a je záväzné vo všetkých svojich častiach a priamo aplikovateľné v Slovenskej republike (ďalej len SR). V danej veci: a) Súd predvolal strany doručením listiny Predvolanie na pojednávania. Citoval znenie čl. 5 ods.1 Nariadenia. Tvrdí, že súd nemohol nariadiť pojednávania. Na rozhodnutie o nariadení pojednávania neboli splnené podmienky Nariadenia. Výnimočná možnosť ústneho pojednávania zabezpečuje hospodárnosť a rýchlosť konania s nízkou hodnotou sporu. Pojednávania možno nariadiť podľa Nariadenia len vo veciach rozporných tvrdení účastníkov konania, kde nebude možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov len na základe predložených listinných alebo iných dôkazov. Pojednávania nemožno uskutočniť za účelom: - zisťovania doplňujúcich informácií od účastníkov konania; - doplnenia skutkových tvrdení; - doplnenia dôkazov; pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v čl. 7 ods.1 písm. a) Nariadenia. Pojednávania nie je možné nariadiť podľa Nariadenia vtedy, ak súd hodlá vykonávať iné právne posúdenia alebo ak súd neschvaľuje materiálne vyjadrenie práva EÚ prejavujúce sa v zostavení prílohy č. III Nariadenia (Tlačivo C na žalobnú odpoveď). Tlačivo C svojim obsahom reflektuje na najdôležitejšie stanoviská žalovanej v konaní. Žalovaná nie je nútená obmedziť svoje argumenty na obsah tlačiva C, ale v zmysle čl.5 bod 3 Nariadenia môže svoje stanovisko vykonať akýmkoľvek iným

vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. V podmienkach SR rozhoduje súd o nariadení pojednávania formou uznesenia. Súd žiadne rozhodnutie o nariadení pojednávania nevydal a nedoručil ho stranám v súlade s § 45 a n. O. s. p. Súd mal povinnosť podľa Nariadenia rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto uznesenie riadne odôvodniť tak, aby bolo v zmysle čl.5 bodu 1. Nariadenia pre účastníkov poznateľné z akých dôvodov považuje za potrebné vykonať ústne pojednávanie. Ak súd o nariadení pojednávania nerozhodol platne uznesením, toto sa nemohlo uskutočniť a ak sa uskutočnilo, jeho výsledky nemohli byť použité pre meritórne rozhodnutie súdu. Právne účinky môžu zakladať len také procesné úkony súdu, ktoré vykonal na základe právoplatných rozhodnutí. Konanie je postihnuté závažnou vadou, pretože bol porušený § 167 a n. O. s. p., čo vyvolalo v konaní zásadné právne následky (vykonanie ústneho pojednávania) a ovplyvnilo meritórne rozhodnutie súdu v tom smere, že následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods.1 O. s. p., porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. 2. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie, o. i., oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi. On a podľa dostupných informácií ani žalovaná však dokazovanie úverovou zmluvou, exekučným spisom či ďalšími listinnými dôkazmi nenavrhli. 3. Podľa § 120 O. s. p. dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Prejednávací zásada úzko súvisí s povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou, ktoré účastníkom sporového konania vyplývajú z § 79 ods.1 a § 101 ods.1 O. s. p. Povinnosť tvrdenia znamená, že účastník musí uviesť skutkové tvrdenia jasne, úplne a zrozumiteľne, aby súd vedel, na základe akých okolností účastníkovi vyplýva jeho právo alebo povinnosť. Ak účastník splní svoju povinnosť tvrdenia, hovoríme, že uniesol bremeno tvrdenia. 4. Predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorou, keďže táto spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č.191/50 Sb. (Zák. zmenkový a šekový) dokázal jasne, úplne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. Voči forme a obsahu zmenky zo strany žalovanej žiadnych námietok nebolo a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov „nevyhnutých“ pre rozhodnutie vo veci. 5. § 120 ods.1 O. s. p. in fine síce súdu umožňuje, aby v sporovom konaní vykonal aj iné dôkazy ako tie, ktoré navrhli účastníci konania, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je vykonanie nenavrhnutých dôkazov nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci; a nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd nemôže rozhodnúť; Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať zo samotného doterajšieho dokazovania (z doterajších prednesov účastníkov a vykonaných dôkazov). V danej veci súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej prísl. len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania („koncentračný“ zásada v zmysle čl.5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy. Je potrebné uviesť, že súd musí k otázke vykonania iných ako účastníkmi navrhnutých dôkazov pristupovať vyvážené, aby nedošlo k narušeniu rovnosti strán v spore. Svoj postup musí v odôvodnení rozhodnutia náležite zdôvodniť. V danom konaní svoj postup súd vôbec nezdôvodnil. 6. Predpokladom vydania rozsudku v tomto konaní bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo jeho právo. Vo vzťahu k nemu ako indosatárovi je preto jediným legitimitizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. 7. Žalovaná mohla na základe čl. 5 ods. 3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to „zo“ dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 veta „práva“ in fine O. s. p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd činil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. 8. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej a bez legitímneho podnetu na jeho ťarchu vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo jej charakter ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľavala, uplatnenú pohľadávku nerozporovala, svojím konaním ju prakticky uznala. Súd iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre neho dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu na uplatnenie pohľadávky. Súd nevykonal žiadne dokazovanie nad rámec navrhnutých dôkazov v prospech uplatnenej pohľadávky, teda neobjektívne podporil žalovanú v tomto konaní. Navyše žalovaná o túto podporu nepreukázala žiadny záujem. Súd teda túto ochranu žalovanej prakticky nanútil, bez jej vôle. 9. Uvedené správanie súdu je neprijateľné v právnom štáte, predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. 10. Žalovaná nedoručila súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s

čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia! Súd bol preto povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia (citoval jeho znenie). Čl. 7 Nariadenia upravuje procesný postup súdu pri skončení konania a „obligátorne“ ustanovuje súdu povinnosť vydať rozsudok o pohľadávke bez nariadenia pojednávania vždy, ak sa súdu nedoručila odpoveď žalovanej! V danej veci súd nariadil a vykonal pojednávanie, čo legálne nemohol urobiť. 11. Súd navyše pri vydávaní rozhodnutia vychádzal z podľa neho nesporných skutočností. Súd za nesporné považoval to, že žalovaná s POHOTOVOSTŭ-ou uzatvorili zmluvu o úvere, ďalej že zmenka, ktorá je predmetom tohto konania je zabezpečovacou zmenkou, že žalovaná uzatvorila zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. 12. Uvedené údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania! Súd tieto údajne nesporné fakty vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol. Také skutočnosti jednoznačne nemožno považovať za nesporné. Žalovaná a ani ona sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. V zmysle § 120 ods. 3 O. s. p. súd môže pri rozhodovaní vychádzať aj zo skutočností, ktoré nie sú medzi účastníkmi sporné. Musí však ísť o tvrdenia účastníkov konania a nie o fabulované tvrdenie súdu, ktoré nepotvrdí žiadny účastník. Ak súd na týchto údajne nesporných skutočnostiach založil svoje meritórne rozhodnutie, toto rozhodnutie nepochybne je postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. 13. Súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej „interpretácii“ príslušných právnych predpisov a práva EÚ. 14. Súd v odôvodnení rozsudku ďalej uvádza, že je názoru, že pre rozpor so zák. spočívajúci v jeho obchádzaní je v zmysle § 39 O. z. neplatná zmenková dohoda, na základe ktorej spotrebiteľ podpísal v prospech podnikateľa zmenku a preto aj z tohto dôvodu návrh zamietol. 15. Uvádza, že súd zovšeobecňuje svoje tvrdenia. Súd uvádza, že dochádza k zneužitiu postavenia voči žalovanej tým, že POHOTOVOSTŭ (jeho právna predchodkyňa) dala vystaviť predmetnú zmenku, pričom následky (právne účinky) zmenky nemohli byť vzhľadom na náročnú právnu úpravu zmenkového a šekového práva žalovanej známe a jasné. Citoval, čo v tejto veci Krajský súd (ďalej len KS) v Banskej Bystrici v rozhodnutí 43CoZm/18/2013 z 28.11.2013 uviedol (citoval z jeho odôvodnenia). 16. Uviedol, že súd pri svojom odôvodnení vychádza len zo zaužitej praxe súdu v iných právne a skutkovo obdobných veciach. Týmto konaním nepochybne došlo k porušeniu základného na spravodlivý súdny proces, ako aj odňatiu možnosti konať pred súdom. 17. Je majiteľom zmenky, na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je bez väd, ktoré by ju činili neplatnou, teda ide o platnú zmenku. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy. Nie je možné ju spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Súd sa aplikáciou príslušných ust. o zmenke upravených v zák.č.191/50 Sb. (ďalej aj ZŠZ; poznámka žalobcu) vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. 18. Je nevyhnutné zdôrazniť, že predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. V konaní uplatňuje bezpodmienečný záväzok žalovanej, že za zmenku zaplatí. Súd však vec posudzoval, akoby išlo „k“ bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. 19. Súd predovšetkým ignoroval § 17 ZŠZ (jeho znenie citoval). Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže činiť žalovaná, tým menej tak môže činiť sám súd. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 20. Z uvedeného vyplýva, že je síce prípustné za určitých okolností uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči nemu, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a predovšetkým v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba (proti vôli žalovanej) prevzal súd a suploval jej aktivitu. Uvedené námietky majú hmotnoprávny charakter, preto v záujme zachovania rovnosti strán, súd nie je oprávnený žalovanú na nich ani upozorniť (§ 5 ods.1 O. s. p.). 21. V danom prípade následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci - súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením § 5 ods. 1 O. s. p., „súd“ porušil ust. o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, súd prihliadol na skutočnosti a dôkazy na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Dôkaz: Rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008. 22. Súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon. Uvedený záver súdu však vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré však nikto v konaní nevzniesol, ani ich nikto z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovanou a remitentom je po indosovaní irelevantný. Navyše mu nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. 23. Považuje za potrebné obiter dictum vyjadriť sa aj k záveru súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blanko zmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku pri poskytovaní spotrebných úverov. V tejto súvislosti poukázal na to, že samotný zák. o spotrebiteľských úveroch č.258/01 Z. z. pripúšťal, aby na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka. Limitovaná bola len výška zabezpečenia vo vzťahu k aktuálnej výške dlhu v čase jej vyplnenia. Zmenka preto aj v

prostredí spotrebiteľských úverov mohla byť používaná. Zák. súčasne nelimituje použitie len istého druhu zmeniek, ani nevylučuje použitie určitých doložiek a p. Z uvedeného vyplýva, že prípustné sú akékoľvek zmenky, akékoľvek doložky a zároveň aj blanko zmenky s úpravou vyplnenia zmenky v dohode o vyplňovacom práve. Súčasne z formulácie § 4 ods. 6 a použitia spojenia v čase vyplnenia, ako aj zo slov vyplnenú veriteľom, je zrejmé, že zákonodarcu pripúšťal, že zmenky budú vyplňované dodatočne po vystavení, pretože inak by použil spojenie v čase vystavenia, resp. by vylúčil vyplňovanie znenie zo strany veriteľa. Z uvedeného preto vyplýva, že dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou ani v prostredí spotrebiteľských úverov, pretože právna úprava explicitne pripúšťala používanie blankozmieniek. 24. Súd zároveň dospel k záveru, že dohodnutý zmenkový úrok 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považuje zmenku za čiastočne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. 25. V tejto súvislosti je nevyhnutné uviesť, že zmenku vystavila žalovan. Túto dobrovoľne podpísala pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. Žalovaná teda mala vedomosť o tom, že sadzba zmenkového úroku predstavuje 0,25 % denne a s takouto sadzbou zmenkového úroku jednoznačne súhlasila. 26. V tejto súvislosti je na mieste poukázať na rozsudok NS SR 5Obo 3/2008 z 22.10.2008 (z jeho odôvodnenia citoval). 27. Poukázal na rozsudok NS Českej republiky (ďalej len NS ČR) 25Cdo 1839/2000 z 22.8.2002 (uverejnený v Sbíрке soudních rozhodnutí a stanovisek č.59/2004; z jeho odôvodnenia citoval). 28. Vzhľadom na to, že NS ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, je tento judikát aplikovateľný na prejednávajúcu vec. Z uvedeného judikátu vyplýva jednoznačná nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom. Zmenkový záväzok je priamy, bezpodmienečný, nesporný, abstraktný a samostatný záväzok, celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky. 29. Vzhľadom na úplnú samostatnosť, oddelenosť, nezávislosť zmenkového záväzku, nie je možné hovoriť o tom, že zmenka je zmenkou podľa zák. o spotrebných úveroch a že tomuto zák. odporuje. Zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zák. predpísané náležitosti, a teda ide o platnú zmenku. Uplatnený jeho nárok je tak v celom rozsahu dôvodný. Uvedené závery potvrdzuje uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. A takisto uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013, ktoré bolo vydané v jeho skutkovo a právne zhodnej veci, potvrdzuje uvedené jeho závery. Citoval, čo KS ako odôvodnenie svojho rozhodnutia uvádza. II. S poukazom na uvedenú argumentáciu žiadal zmeniť rozsudok tak, že sa návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná sa mu náhrada trov odvolacieho konania: 61,41 € bez DPH za podané odvolanie a 8,39 € bez DPH režijný paušál, a to všetko navyšené o DPH. Príloha: Rozsudok NS SR 5Obo/3/2008 z 22.10.2008, Uznesenie KS v Prešove 10Co/79/2013 z 5.9.2013, Uznesenie KS v Banskej Bystrici 43CoZm/10/2013 z 21.11.2013.

4. Žalobca podaním (č.l.100) z 21.12.2015, označeným Vec: Čiastočné späťvzatie podanej žaloby a s ním súvisiaca zmena petitu a došlým súdu 22.12.2015, oznámil, že podáva nasledovné čiastočné späťvzatie žaloby. Citujúc znenie § 96 ods.1 O. s. p. uviedol: Na základe uvedeného berie svoju žalobu čiastočne späť a to v rozsahu zmenkového úroku 0,19 % denne v časti uplatneného zmenkového úroku 0,25 % denne, čím si uplatňuje v tomto konaní len zmenkový úrok 0,06 % denne. Teda viac neuplatňuje zmenkový úrok 0,25 % denne, ale žiada priznať zmenkový úrok len v časti 0,06 % denne. Ostatné časti žaloby a petitu ponecháva bez zmeny. S poukazom na uvedené skutočnosti žiada, podľa čl.7 „Nariadenie“ vydať rozsudok v zmysle žaloby, v nadväznosti na ďalšie prípadné späťvzatia a v nadväznosti na toto späťvzatie. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že zmenka je platná, uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, žiada žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Zosúladiť svoj postup s názorom NS SR, ktorý vyjadril v zjednocujúcom stanovisku z 20.10.2015 č:93 a keďže tak došlo k odstráneniu týmito súdom označených hmotnoprávných prekážok a iné v názore súd nedefinoval, očakáva, že napriek značenému zdržaniu oproti lehote definovanej pre vydanie rozhodnutia v čl.7 Nariadenia súd vydá rozsudok v skrátrenom konaní bez ďalšieho zdržania. Zbytočné plynutie času generuje na jeho strane majetkovú škodu vyvoditeľnú voči zodpovedným subjektom.

5. Podľa § 470 ods.1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 370 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

7. Podľa ods.2 cit. ust. súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Podľa ods.3 cit. ust. ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

9. Čiastočné späťvzatie žaloby bolo doručené žalovanej 5.10.2016 (obálka na č.l.102), avšak sa k nemu nevyjadrila, aj keď na to bola vyzvaná uznesením 5Co/701/2015-101 zo 7.9.2016, ktoré jej bolo doručené tiež 5.10.2016 (obálka na č.l.142).

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, pripustil späťvzatie žaloby v časti zmenkového úroku 0,19 % denne, zrušil rozsudok v uvedenej časti a konanie zastavil a v ostatnej časti rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku vecne správny, aj jeho dôvody sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na čom nič nemení ani odvolanie.

11. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

12. Odvolacím dôvodom upraveným v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.

13. Podľa § 221 ods.1 O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

14. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumel procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemohol uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

15. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Žalobcom v odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

17. Uznesenie o nariadení pojednávania bolo uznesením o vedení konania, proti ktorému odvolanie nebolo prípustné [§ 202 ods.3 písm. a) O. s. p. - odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania], preto ho nebolo potrebné účastníkom konania doručovať, keďže ani pre vedenie konania to nebolo potrebné [§ 168 ods.2 O. s. p. - uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť].

18. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu.

19. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

20. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.3 CSP): Vzhľadom na to, že na zmenke (fotokópia na č.l.4) je uvedené číslo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca pri nadobudnutí zmenky vedel, že ide o zmenku na rad, ktorá v zásade zbavuje dlžníka možnosti uplatniť voči novému majiteľovi zmenky námietky podľa § 17 ZZŠ a z údajov o čísle zmluvy (tzv. hodnotová doložka, informujúca o kauzálnom vzťahu vedúcemu k použitiu zmenky a okolností svojich vzťahov k remitentovi musel vedieť, že zmenka sa týka spotrebiteľského vzťahu), výkon práva žalobcu je tak v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods.1 O. z. (Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi), ako aj so zák.č.258/01 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2008 do 31.12.2010, pretože indosácia zmenky zabezpečujúcej záväzok dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy je - v posudzovaných okolnostiach prejednávanej veci - v rozpore s § 4 ods.6,7 cit. zák.č.258/01 Z. z.

21. Napadnutý rozsudok je v úplnom súlade s ustálenou rozhodovacou súdnou praxou (§ 393 ods.3 CSP) formulovanou v SPOLOČNOM STANOVISKU občianskoprávného kolégia NS SR a obchodnoprávného kolégia NS SR z 20.10.2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, uverejneným pod č.93/2015 v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 8/2015.

22. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

24. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca nemal v odvolacom konaní úspech vo veci, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalovanej v ňom žiadne trovy nevznikli.

26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej

zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.